

37. gr.

Ársreikning sparisjóðsins skulu endurskoðendur rannsaka, þegar eftir að hann er saminn, og skulu þeir hafa lokið því starfi sínu fyrir miðjan marz mánuð. Rita þeir síðan á reikninginn vottorð sitt um, að endurskoðun reikningsins sé lokið. Reikningurinn, með athugasemdum endurskoðenda, skal síðan lagður fyrir aðalfund til úrskurðar.

38. gr.

Verði ágreiningur milli endurskoðenda um einhver þau atriði, er tilhögun á reikningsfærslu sparisjóðsins eða bókfærslu snertir, og þeir koma sér eigi saman, skulu endurskoðendur leggja málið fyrir sparisjóðseftirlitið til úrlausnar.

Eins skal farið að, ef endurskoðendur finna eitthvað athugavert við reikningsfærslu eða starfrækslu sparisjóðsins, og stjórn sparisjóðsins tekur þær athugasemdir ekki til greina eða tregðast við að bæta úr ágöllum, sem endurskoðendur telja vera á starfrækslu sparisjóðsins, eða þeir telja að rekstur sparisjóðsins sé ekki að öllu leyti lögmætur og í fullu samræmi við lög nr. 69 27. júní 1941.

39. gr.

Aðalfundur ákveður þóknun handa endurskoðendum.

Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 11. júní 1954.

Ingólfur Jónsson.

Yngvi Ólafsson.

REGLUGERÐ

um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins.

87

15. júní

I. KAFLI

Um orlof.

1. gr.

Starfsmenn ríkisins skulu árlega fá orlof í 15 virka daga og einskis í missa af föstum launum.

Nú hefur starfsmaður verið í þjónustu ríkisins 10 ár eða lengur, og skal hann þá fá orlof sem hér segir:

a. Í 18 virka daga, ef hann á að baki 10—15 ára þjónustualdur.

b. Í 24 virka daga, ef hann á að baki lengri þjónustualdur en 15 ár.

Starfsmenn, sem verið hafa í þjónustu ríkisins skemur en eitt ár, skulu fá þriggja daga orlof, að viðbættum einum degi fyrir hvern mánuð, sem þeir hafa verið í starfi.

Orlofsárið telst frá 1. júní til 31. maí næsta ár á eftir.

2. gr.

Starfsmenn skulu að jafnaði taka orlof á tímabilinu frá 1. júní til 15. september.

Forstjóri hvernar starfsgreinar eða skrifstofu ákveður í samráði við starfsmenn í hvaða röð þeir taka orlof.

87

15. júní

Nú tekur starfsmaður ekki orlof eitthvert ár, og er honum þá rétt, með samþykki yfirmanns, að leggja saman orlof þess árs og hins næsta, til orlofstöku síðara árið.

Nú tekur starfsmaður ekki orlof samkvæmt beiðni yfirmanns síns, og ber honum þá aukagreiðsla fyrir starf sitt þann tíma. Annars er starfsmönnum óheimilt að taka vinnu í stað orlofs í starfsgrein sinni.

Skýlt er starfsmanni að taka orlof, ef yfirmaður hans skipar svo.

3. gr.

4. gr.

Þeir starfsmenn, sem notið hafa lengra orlofs fyrir gildistöku reglugerðar þessarar en ákveðið er í 1. gr., skulu halda því meðan þeir gegna því starfi, enda veiti fjármálaráðuneytið heimild til slíks um hvern einstakan starfsmann. Haldast skulu og sérreglur um orlof starfsmanna í lögum og ráðningarsamningum í tilteknum greinum eða tilteknum störfum.

II. KAFLI

Um veikindaforföll.

5. gr.

Ef starfsmaður veikist og getur af þeim sökum eigi sótt vinnu, skal hann þegar tilkynna það yfirboðara sínum, sem ákveður hvort læknisvottorðs skuli krafizt. Vottorð skal vera frá trúnaðarlækni hlutaðeigandi stofnunar, ef þess er óskað.

6. gr.

Starfsmaður skal halda fullum launum svo lengi sem veikindadagar hans verða eigi fleiri en 90 á 12 mánuðum. Ef þeir verða fleiri, lækka launin um helming þann tíma, sem umfram er. Þegar starfsmaður hefur verið fjarverandi í 180 daga á 12 mánuðum, fellur launagreiðsla niður. Fyrir starfsmenn, sem verið hafa í þjónustu ríkisins í 10 ár, lengist 90 daga tímabilið í 120 daga og 180 daga tímabilið í 240 daga. Eftir 15 ára þjónustualdur lengist tíminn á sama hátt í 180 daga og 360 daga. Starfsmaður, sem verið hefur í þjónustu ríkisins í 20 ár eða lengur, á rétt til fullra launa í 360 veikindadaga á 12 mánuðum, en þá fellur launagreiðsla niður.

Starfsmenn ríkisins, er verið hafa skemur en 6 mánuði í starfi, eiga rétt til óskertra launa í 30 daga og hálfra launa í 30 daga.

7. gr.

Nú hefur starfsmaður verið tvisvar sinnum frá störfum vegna veikinda með fullum launum þá dagatölu, er hann samkvæmt 6. gr. nýtur óskertra launa, og skerðast þá um helming næstu 4 ár hlunnindi þau, er hann á samkvæmt ákvæðum 6. gr. um greiðslur í veikindaforföllum.

8. gr.

Starfsmaður, sem verið hefur veikur í einn mánuð eða lengur, má ekki hefja starf að nýju, nema lækniir votti, að heilsa hans leyfi.

Krefjast má vottorðs trúnaðarlækni hlutaðeigandi stofnunar.

9. gr.

Ef starfsmaður í þjónustu ríkisins er frá starfi vegna veikinda svo mánuðum skiptir á hverju ári um 5 ára tímabil og ekki er skýlaust vottað samkvæmt ákvæðum 8. gr., að hann hafi fengið heilsubót, sem ætla megi varanlega, má veita starfsmanni lausn frá störfum vegna heilsubrests. Skal það að jafnaði gert, nema alveg

sérstakar ástæður séu fyrir hendi, svo sem að fært sé að beita heimild 2. málsg. 87 25. gr. laga um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, til að leyfa starfsmanni að vinna $\frac{2}{3}$ starfstíma gegn samsvarandi launafrádrætti. 15. júní

Með sama hætti er rétt að veita manni lausn frá starfi vegna heilsubreysts, ef hann hefur verið frá vinnu vegna veikinda tvöfaldan þann tíma, er hann átti rétt til að halda launum í fjarveru sinni samkvæmt 1. mgr. 6. gr. Þetta gildir þó eigi, ef læknir vottar að líkur séu til fulls bata á næsta misseri, enda sé starfsmanni þá veitt lausn að liðnu því misseri, ef hann er þá enn óvinnufær.

Ekki skulu framangreindar reglur um veikindaforföll vera því til fyrirstöðu, að starfsmanni verði veitt lausn frá störfum vegna vanheilsu, er hann æskir þess, ef hann er samkvæmt læknisvottorði orðinn varanlega ófær um að gegna starfi vegna vanheilsu. Fer þá um greiðslu launa samkvæmt 1. mgr. 21. gr. laga um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

10. gr.

Halda skal skrá yfir veikindadaga opinberra starfsmanna við hverja stofnun. Ef starfsmaður flyzt milli starfa, skal leggja saman veikindadaga hans í báðum störfum, eftir því sem við á.

11. gr.

Vegna barnsburðar skal kona eiga rétt á að vera fjarverandi með fullum launum í samtals 90 daga. Séu lengri frátafir nauðsynlegar að dómi lækna, skal meta þær eftir ákvæðum um veikindadaga, sbr. 6. gr.

12. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 38 14. apríl 1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, öðlast gildi 1. júlí 1954, og falla þá jafnframt úr gildi eldri ákvæði, er brjóta kunna í bága við ákvæði hennar.

Fjármálaráðuneytið, 15. júní 1954.

Skúli Guðmundsson.

Sigtr. Klemenzson.

SKRÁ

um nöfn á nýbýlum og breytingar á bæjanöfnum.

88

16. júní

Í skrá þeirri, sem hér fer á eftir, og birt er samkvæmt 8. gr. laga nr. 35/1953, um bæjanöfn o. fl., eru talin nöfn býla, utan kaupstaða, sem hlotið hafa staðfestingu ráðuneytisins á árinu 1953.

1. Borgarfjarðarsýsla.

Galtarlækur, nýbýli úr landi Innri-Galtarvíkur í Skilmannahreppi.

Laugarholt, nýbýli úr landi Langholts í Andakilshreppi.

Býli þetta var vegna misritunar nefnt Laugarhóll í skrá í B-deild Stjórnartíðinda, 11. febr. 1952, um nöfn á nýbýlum og breytingar á bæjanöfnum.

Kópareykir II, nýbýli úr landi Kópareykja í Reykholtisdalshreppi.

Stóri-Lambhagi II, nýbýli úr landi Stóra-Lambhaga í Skilmannahreppi.